

Molièreensemblen skapar historia

Den första dockteaterproduktionen i sitt slag i Sverige. Och kanske rentav i världen. *Lilla pappan som gick i ide* är en föreställning med syfte att synliggöra barn som lever nära psykisk ohälsa. Den utgör en del av ett samverkansprojekt med Psykiatri Södra Stockholm.

Initiativtagare: Amanda Klasa Fornhammar, konstnärlig ledare för Molièreensemblen och styrelseledamot i dockteaterföreningen UNIMA.

Föreställningen handlar om den ansvarsfulle pojken Tulle och hans deprimerade pappa, men också den kloka blåbärsälskande grannflickan Sara och fågeln Kvitte. En planerad fiskeresor för far och son får oväntat ställas in när pappa ligger helt orörlig i sängen. Tulle gör allt för att rädda sin pappa. Han går djupt in i skogen och träffar såväl skrämmande monster som självaste gammelbjörn. Dockor, sånger, mim och skuggspel blandas. Teman som besvikelse, ansvar, rädsla, skuld och skam speglas. Föreställningen riktar sig till barn 3-6 år och spelas under våren 2012. Den är välspelad, finstämd och inger hopp. En hel del skratt bjuder den också på.

Tittar man på syftet med föreställningen, så uppfylls det med råge. Skådespelaren Andreas Rodenkirchen lyckas från första stund skapa en förtroendeingivande, intresseväckande dialog med publiken - en grundförutsättning för det fortsatta arbetet. Vikten av att ta hjälp upprepas sedan på olika sätt, både som barn när föräldern är sjuk och som förälder i form av vårdkontakter. Det finns hjälp att få. Andra budskap som ges är att det inte är barnets fel att föräldern är sjuk, och, att barnet inte är ansvarigt för dennes ohälsa. Dessa budskap utgör de huvudingredienser som brukar ingå i

kommuners och föreningars psykopedagogiska barngrupper för samma målgrupp. Man skulle således kunna säga att föreställningen har mer av psykopedagogiska än pedagogiska eller terapeutiska förtecken. Men nog såväl möjliga terapeutiska effekter. Den bidrar till att barnets isoleringen bryts, visar att det är tillåtet att prata om sina svårigheter och kunskapen hos barnet ökar.

Målet med projektet är att nå ut till delar av de ca 70.000-100.000 barn som lever med en förälder med psykisk ohälsa, framförallt de som lider i tysthet och inte redan har egna stödkontakter. Därav projektnamnet *De osynliga barnen*. Risker för denna grupp att själva insjukna i psykisk eller somatisk sjukdom, sociala problem eller utanförskap kan på så vis minskas. För att Molièreensemblen ska kunna lyckas med detta är det viktigt att vi alla berättar om föreställningen, och på så vis bidrar i den mån vi kan till att lindra dessa barns lidande.

Pjäsen spelas framförallt på förskolor i Stockholm, men goda möjligheter finns även att få den spelad på andra håll i landet. För mer information om detta, de övriga spännande delprojekten, samarbetspartners och mycket mer därtill, läs på: www.moliereensemblen.com

Text: Åsa Viklund

2012-05-31

